

Baabud som forommeldt for de Grændsen nærliggende Jurisdiktioners Vedkommende.

Med Hensyn til Optagelse og Medslagning af Hunde, der uanset de af Indenrigsministeren saaledes udstedte Baabud findes løsgaaende, forholdes som ovenfor foreffrevet med Hensyn til de af Amtmændene udstedte lignende Rundgjørelser.

vedtoges uden Afstemning.

Hermed var Afstemningen over dette Affnit tilendebragt.

Det andet Affnit, som omfattede Lovforslagets §§ 10--17 med de dertil hørende Vædringsforslag, jattes derpaa under Forhandling.

Ordføreren (Mourier-Petersen): Til § 10 har Udvalget stillet en Vædring, som baade gaar ud paa en noget forandret Affattelse, hvad Formen angaar, og ogsaa i Realiteten er en Forændring. Udvalget har nemlig anset det for rigtigt at indskrænke Anmeldelsespligten for de under § 10 nævnte Sygdomme til de under A. nævnte, medens det derimod har ment, at det vilde være for byrdefuldt for Befolkningen at gjøre det til Pligt at anmeldte de under B. nævnte ofte forekommende Sygdomme, undtagen i de Tilfælde, hvor Sygdommen breder sig i Besætningen. Udtrykket „breder sig“ kunde maaste synes at savne behørig Stringens, men Udvalget har ikke troet at det vilde give Anledning til Tvivl i de enkelte Tilfælde, men at det lige overfor Anmeldelsespligten vil faae Betydning, idet det maa bero paa de foreliggende Omstændigheder, om et større eller mindre Antal Dyr af Besætningen skal være angrebet, for at det kan siges, at Sygdommen har „bredt sig“. Udvalget har dernæst tilføjet til Mundsygge og Kværke, at det skal være i høi Grad. Saaledes ere ogsaa Udtrykkene i den bestaaende Lov, og man anser det for rigtigt at bibeholde dette Udtryk, da Kværke ofte kan være til Stede i ubetydelig Grad, og det i saa Fald ikke vil være fornødent at anmeldte den. I det sidste Stykke har Lovudkastet bestemt, at Mælken af Dyr, der lide af Overtuberculose, kun maa nydes kogt og kun i saadan Tilstand bortføres fra Stedet. Her har Udvalget gjort en noget større Vædring, idet man mener, at det ikke alene maa gjælde Mælken, men at det maa være rigtigt at træffe noget strengere Bestemmelser mod Tuberculosen, da man dog altid kan sige saa meget, at det ikke er afgjort,

hvorvidt Sygdommen ikke kan overføres paa Mennesker. Man har derfor troet, at det var rigtigt at tilføje en Vædring, som det høie Thing vil se i det sidste Stykke af Vædringsforslaget, og som indeholder yderligere skjærpnde Bestemmelser.

Det næste Vædringsforslag er stillet af et Mindretal, og jeg har allerede i Begyndelsen, da jeg havde Ordet, udtalt, hvorfor det øvrige Udvalg ikke har kunnet slutte sig til det. Forslaget under Nr. 32 er stillet af den ærede Indenrigsminister og forøvrigt i det Væsentlige overensstemmende med lignende Regler i Loven af 14de December f. A. I Udvalget har der egentlig været en vis Stemning for helt at forbyde disse Svinehold paa Løsepladser; men, naar man alligevel ikke har villet stille nogen Vædring i den Retning, er det, fordi man maa erkende, at der kan være Tilfælde, hvor det kan være rigtigt at gjøre en Undtagelse fra Reglen. Udvalget vil imidlertid til 3die Behandling noget næriere tage hele dette Punkt under Overveielse. Ved denne Behandling vil Udvalget foreløbig indskrænke sig til at tage Undervædringsforslaget under Nr. 33 tilbage.

Formanden: Jeg kan strax spørge, om Noget vil optage dette Vædringsforslag. Jeg antager ikke, at det vil ske, men Forretningsordenen træver Spørgsmaalet. (Op- hold.) Da dette ikke er Tilfældet, er Forslaget saaledes bortfaldet.

Ordføreren (Mourier-Petersen): Jeg gaar derefter over til § 11. I 2det Stykke, 2den Linie foreslaar Udvalget, at Ordene „inden Udgangen af Januar Maaned“ skulle udgaa. Det er bestemt, at der skal finde en Kontrol Sted fra det Offentliges Side med de Tillægsdyr, der benyttes til Bedækning. Da nu denne kan finde Sted til forskellige Tider, anser Udvalget det for praktisk rigtigt, at denne Tidsbestemmelse i Lovforslaget udgaa, saa at Reglen altsaa kommer til at lyde saaledes, at Dyrene inden Bedækningen skulle underkastes dette Tilsyn af en examineret Dyrlæge. Da Aktieselskaber og Foreninger ogsaa kunne holde Tillægsdyr, anser Udvalget det for rigtigt, at der tilføjes en Bestemmelse om, at den samme Regel ogsaa gjælder for deres Vedkommende, og af den Grund har man opstillet Vædringsforslaget under Nr. 35. — Til § 12 har Udvalget under Nr. 36 stillet et Vædringsforslag, der maa betragtes som en Redaktionsvædring. — Til § 13 i det andet Stykke første Linie har Udvalget foreslaet, at Ordene „tilgrændsende Distrikter i